

NEMO WANDEL&VERHALENCENTRUM DE BRAECK

1. wandelcentrum: startpunt voor wandelingen in het Westerpark, de groene stad en het landelijk gebied.
2. verhalencentrum waar natuurmythen en legenden over Swawa en Freya worden verteld en uitgebeeld.
3. theater&expositieruimte over de oorsprong van het veenlandschap rond de historische figuur van Uko.
4. ontmoetingspunt voor wandelaars en nemokeuken: je kunt elke vrijdag eten bij Nemo ter ere van aardegodin Freya! Warme maaltijd (ook vegetarisch) met een speciaal programma.
5. club voor raadselkinderen die de magie van de natuur willen ontdekken.

WAAROM EEN WANDEL&VERHALENCENTRUM?

Nemo vereniging van vrije wandelaars is verhuisd naar de mooiste plek van het Westerpark: 'de Braeck' op het terrein van de Schooltuinen. De Braeck is het ideale startpunt om het onbekende Westerpark te ontdekken, en aansluitende groengebieden zoals de Bretten, Oud Osdorp, Spaarnwoude en veel parken.

Het doel van Nemo is om via het wandelen, vertellen en uitbeelden van mythen en legenden meer waardering en begrip te creëren voor natuur en landschap in en om de stad. Daarom zijn de verhalenprogramma's niet alleen spannend, maar ook een vorm van natuur&milieu-educatie. Het is de bedoeling dat de natuur gaat leven op een manier dat mens en natuur elkaar (gevoelsmatig) ontdekken. Dat kan door namen te leren van planten en vogels, door te leren tuinieren, snoeien en wieden, maar ook door natuurmythen te beleven bij 'heilige bomen', waternimfen op te roepen en te luisteren naar de verhalen over Swawa en aardegodin Freya bij de verhalenpoel. Door magische kruiden te verzamelen, in het voorjaar het vuurfeest te vieren om de natuurkrachten op te roepen en in het najaar de geesten van de onderwereld. Door de verhalen en mythen komt de natuur tot leven, en wordt duidelijk hoe belangrijk het is dat de wilde natuur, de onverharde voetpaden en de oude verhalen gekoesterd worden, en kunnen voortwoekeren!

DE POEL VAN DE WATERNIMF SWAWA

Op het terrein van Nemo ligt "de Braeck", een eeuwenoude poel in een verwilderd bos. Over deze poel bestaan veel legenden, zoals de verhalen over de waternimf Swawa, de aardegodin Freya en de eerste ontginning van het gebied: Uko van Okesdorp. Nemo brengt deze oude verhalen weer tot leven tijdens wandelingen en allerlei activiteiten zoals exposities over de oorsprong van het landschap, verhalenprogramma's en de club voor 'raadselkinderen'.

DE BRAECK, POEL VAN VERHALEN

De omgeving van de Braeck is vooral gericht op kinderen. In de Schooltuinen, het Ruigspeelterrein en de Kinderboerderij komen grote groepen kinderen op een avontuurlijke manier in contact met de natuur; een creatieve en speelse vorm van natuur&milieu-educatie. Met de toekomstige Natuurspeeltuin zal het aanbod verder toenemen. Nemo wil met haar verhalenprogramma's daarop aansluiten en kinderen in contact brengen met het raadselachtige, mythische en magische in de natuur.

DE OERTUIN VAN BERT YDEMA

Nog steeds heeft de Braeck een magische sfeer waar de krachten van de natuur en de elementen nog vrij spel hebben. Zou de kracht van de mythe het gebied gespaard hebben? Het is zeker dat tuinman Bert Ydema die hier 40 jaar gewoond en gewerkt heeft de verhalen en mythen gekoesterd heeft. Hij heeft als tuinman van de Schooltuinen talloze kinderen het tuinieren geleerd en in zijn oertuin zijn verhalen verteld aan de kinderen. Hij wist de kinderen te boeien, en ze gingen naar huis met verhalen en de mooiste bloemen en groenten. Als een 'vrije Fries' heeft hij de magie van de poel gebruikt en het bijzondere karakter van de Braeck gespaard. Dat is duidelijk zichtbaar in de prachtige film die in 2007 over Bert gemaakt is door cineast Roel van Dalen. Bert is inmiddels met pensioen en verhuisd, en nu is Wim Osinga de tuinman en hij weet dezelfde bezieling de kinderen plezier te laten krijgen in het tuinieren.

TUIN VAN NIEMAND/NEMO

Nemo heeft de fakkel overgenomen van Bert als hoeder van de mythen die over de Braeck bestaan. De poel ligt er nog steeds geheimzinnig bij. De voormalige woeste kolk, poort naar de onderwereld en bron van leven, is nu een 'stil water met diepe gronden' geworden; een lege en 'nutteloze' plek in een omgeving waar alles een bestemming heeft, en tot in de perfectie ontwikkeld en onderhouden wordt. De Braeck met de kleine stukjes middeleeuwse veenweide ernaast is een niemandsland geworden, tussen cultuurpark; volkstuinten, kinderboerderij en begraafplaats; een 'Friese vrijstaat' waarin de mythen en legenden levend zijn gebleven. Juist omdat het gebiedje nooit gecultiveerd is en een bestemming heeft gekregen. Het is 'leeg' gebleven, en daarom vol betekenis. Het is van niemand. Daarom voelt Nemo (Latijn voor niemand) zich er zo thuis. Want de natuur is immers van niemand.

Lege, verwaarloosde, nutteloze, doelloze plekken zijn nodig omdat de wereld en de natuur immers kapot gaan door wat mensen allemaal willen, ontwikkelen en cultiveren. Onder de oppervlakte van die lege plekken schuilen immers de oude mythen, waternimfen en vruchtbaarheidsgoden die verjaagd en verdrongen zijn, Struinen is dan net als het bedrijven van archeologie of geologie: het verkennen van de leegte, terug in de tijd, naar de mythische oorsprong. Of als de Walkabout van de Aboriginals; het wandelen via de Songlines naar de Droomtijd, de mythische ontstaansgeschiedenis van het landschap en de cultuur.